

De sezon...

Cismigiu s-a întâlnit din nou cu vizitatorii săi mici și... mari. Baza de verdeață din inima Bucureștiului a redevenit împărăția castelurilor de nisip și... scena primelor izbini sportive. (Trotinetele și tricicletele au acces liber pe alei).

Dar, în fotografia noastră, nu poate fi vorba de sigur de o întrecere. Categoriile de greutate nu o permit. Tatăl și fiul pun la cale tactica primelor concursuri...

Foto: P. Romoșan

163,265 KM/H PE SCHIURI, UN RECORD CARE NU VA REZISTA

Performanțele înregistrate de francezii Georges Duvillard (142 km/h), Rene Collet (159 km/h) și Eliane Brenaud (126,400 km/h), reprezentând recorduri ale Franței la coborâre pe schiuri, sunt o nouă încercare de a oficializa cursurile pentru recorduri de viteză absolută. Prima întrecere de acest gen s-a desfășurat la 14 ianuarie 1930, la St. Moritz.

Primele recorduri au fost de 97,149 km/h (pe schiuri de sărituri) și 105,673 km/h (pe schiuri speciale), ultimul aparținând austriacului G. Lantschner. În anii următori, kilometrul lansat a continuat să atragă atenția, uimind prin cifrele din ce în ce mai impresionante. Interesante, însă, faptul că diferențele de viteză realizată pe schiuri speciale (cu greutate sporită până la 60 km datorită armăturii de plumb adăugată la vîrf și la coadă, prevăzute în față cu un miner de care schiorul se ține stînd în poziție aerodinamică) și pe schiuri folosite de săritorii de la trambulină au fost foarte mici. Așa, de pildă, tot la St. Moritz au fost stabilite următoarele recorduri absolute: 135,644 km/h pentru schiuri de la trambulină (Sigmund Ruud — Norvegia) și Marcel Raymond — Elveția; 136,66 km/h pe schiuri speciale, iar schiorul (Leo Gasperi — Austria) avînd un echipament special.

O vreme, recordul absolut de viteză pe schiuri nu a mai interesat, dar în 1952, italianul Zeno Colo, campion mondial în 1950 și campion olimpic în 1952 la proba de coborîre, concurînd în întregime ca-

renat, realizează pe 100 m excepționala medie orară de 159,290 km. Recordul a fost stabilit în localitatea italiană Breuil-Cervinia. Recordul lui Zeno Colo este doborît în 1960 de elvețianul Willi Forrer (159,445 km/h), iar în 1961 italianul Luigi di Marco stabilește la Cervinia un record care nu a mai fost doborît: 163,265 km/h.

Cît va rezista acest record? Desigur, nu prea mult.

COMPLETARE LA UN RECORD FOTBALISTIC

Intr-un număr trecut, consemnam la „Magazin” isprava unui fotbalist italian, Mazzola de la Milan, în materie de... viteză în înscrierea unui gol: 13 secunde de la începerea jocului, stabilind astfel cel puțin un record italian. De fapt, Mazzola egalase o performanță stabilită cu

mulți ani în urmă de un fotbalist român, Dineș Schileru, actualul antrenor al echipei Siderurgistul din Galați. Intr-un meci cu Polonia, disputat în 1935 la București și cîștigat de echipa română cu 4-1, Schileru a deschis scorul la capătul unei acțiuni Sepi-Bindea, care n-a durat decît 13 secunde de la începerea partidei. Adversarii aproape că nici n-au avut timp să se așeze pe teren...

Epigrame

Arbitrul C. Denghela condus cu multe scăpări partida Rapid-Farul.

El pe jos căta-n tot locul Căci scăpase din mîini... jocul.

În școlile medii din Brașov și Focșani nu s-a introdus recreația organizată.

De ce acolo-l aminată „Recreația organizată”? Cel vinovați de situație Sînt și acum... în recreație.

V. D. POPA

POSTA MAGAZIN • poșta magazin • POSTA MAGAZIN

STEFAN ZAHARIA, BUCUREȘTI. — 1) Steaua și Rapid s-au întâlnit pînă acum în campionat de 25 de ori. De 10 ori a învins Steaua, de 9 ori a cîștigat Rapid, iar celelalte 6 partide s-au terminat la egalitate. Cel mai mare scor s-a înregistrat în ediția 1958-1959: 4-0 pentru Steaua. 2) Dinamo București și Progresul s-au întâlnit numai de 15 ori, Progresul jucînd pentru prima oară în categoria A în anul 1955. Bilanțul? 6 victorii de partea lui Dinamo, 5 meciuri în care a învins Progresul și 4 jocuri încheiate la egalitate. Securile cele mai mari: Progresul-Dinamo 5-3 (1957-1958) și Dinamo-Progresul 4-1 (1961-1962).

CONSTANTIN ALEXANDRU, COTOFENI. — Floyd Patterson a împlinit în ianuarie 28 de ani. Cînd a cucerit titlul de campion olimpic la categoria mijlocie, învingîndu-l în finală pe Vasile Tiță — și a acest lucru s-a întîmplat în vara anului 1952 — Patterson avea 17 ani și jumătate. La 21 de ani el a devenit campion al lumii la toate categoriile în boxul profesionist. Sînt evenimente de care Patterson își aduce aminte, desigur, cu plăcere. Pe cele mai noi preferă să le uite!

M. SAVEANU, SIGHIȘOARA. — 1) La campionatul mondial de fotbal din 1930: România-Peru 3-1 și România-Uruguay 0-1. 2) Firește că sînt diferențe între condițiile de concurs în aer liber și cele din sală. Este greu de spus însă unde este mai ușor de obținut performanțe bune. Și într-un caz și într-altul, există avantaje și dezavantaje.

ION POPOVICI, SINNICOLAU MARE. — 1) Nici un fotbalist român n-a luat parte la meciurile dintre selecționata Europei și echipa Angliei. 2) Viorică Petrescu și-a făcut debutul în categoria A la U.T.A. 3) Să vă spunem dacă există vreun fotbalist din categoria A, originar din raionul Sinnicolau Mare? Poate că există. Dar cînd e vorba de fotbalști, e mai bine să nu spunem de unde sînt. În definitiv, raionul sau orașul respectiv n-are nici o vină!

ION SĂVULESCU, BRAILA. — 1) Fotbalistul Balint, de la Rapid, a jucat hochei pe gheață într-o echipă de categoria A: Tirnava-Odorhei. 2) Boxerul Vasile Mariuțan nu este originar din Brăila. El s-a născut la Timișoara și a stat multă vreme la Reșița. Nu trebuie însă să vă deosebiți răspunsul nos-

tru. Dv., brăileni, aveți totuși un boxer cu care vă puteți lăuda: Mircea Dobrescu.

I. MOLDOVAN, TURDA. — Din scrisoarea dv. nu reiese clar cum s-a petrecut faza cu pricina. Deci, nu ne putem pronunța dacă arbitru a greșit sau

nu. În orice caz, o precizie: un coechipier n-are voie să ia mingea, cu mîna, din brațele portarului echipei sale cînd se află în poziție de apărare, a-ta vreme cît arbitru n-a fluierat și jocul nu este decît oprit. Dacă face a-cel lucru are toate motivele să se lașe cu mîinile de pînă: arbitru va acorda lovitura de la 11

metri. O asemenea fază s-a petrecut în urmă cu 8-10 ani, la un meci important: la finala pe țară a campionatului de juniori, disputată între „puștii” de la Petrolul și cei de la Știința Cluj. Un apărător al Petrolului a luat mingea în brațe, în timp ce portarul era la pînă și s-a ales cu un „11 metri”. Și așa a pierdut finala. Stupid, dar... regulamentar!

A. GRIGORE, DEJ. — Un singur jucător de fotbal a primit titlul de maestru emerit al sportului: Petschovschil. Vă asigur însă că forurile de resort ar vrea să-l acorde... tuturor fotbalștilor noștri! Totul e să-l merite...

NAPOLEON DELOREANU, CRAIOVA. — Ion Alexandrescu a activat în centrul liniei de atac a trei echipe: Petrolul (cînd echipa își avea sediul în București), Steaua și C.A. C. Lung Moldoveneș.

O. GUTU, SIMLEUL SILVANEI. — Aripa dreaptă a echipei Progresul, Nicolae Oaidă, a împlinit la 9 aprilie 30 de ani. El joacă la Progresul din primăvara anului 1957. Înainte jucase, tot în categoria A, la Dinamo Bacău.

ION POSTAȘU

Desen de N. CLAUDIU

Culese la campionatele mondiale de tenis de masă

• Cu 27 de ani în urmă, la ediția desfășurată tot la Praga, în proba de simplu bărbați s-au întâlnit actualul antrenor al echipei R.P.R. Paneth și Erlich, care atunci reprezenta Polonia.

În meciul lor primul schimb de mingi a durat 2 ore și 5 minute!...

• La meciul pe echipe dintre selecționata R. S. Cehoslovice și Suediei, în sală domnea o atmosferă de parcă s-ar fi desfășurat meciul de hochei pe ghea-

ță de la campionatele mondiale. Suedezii au fost pri-miți cu strigătele de: „Heia, heia, Sverige” de către grupul de turiști suedezi. La aceasta, spectatorii prezenți și-au încurajat echipa gazdă cu cunoscutele cuvinte: „Do toho”. Victoria a revenit echipei Suediei. După meci, suporterii suedezi au declarat că victoria lor este revanșa pentru înfrîngerea suferită la Stockholm.

• Fostul campion mondial la simplu, japonezul Ogimura (Londra 1954 și Tokio 1956) nu se va odihni prea mult după terminarea C. M. de la Praga. Din

ulie va începe să antreneze echipa Suediei.

• Jucătorul cu cel mai scurt nume a fost portughezul Ló. De altfel, el a fost și învins în cel mai scurt timp de cehoslovacul Miko cu scorul de 21-12; 21-18.

• Întîlnirea dintre echipele masculine ale Angliei și Olandei a durat 4 ore și 30 min., iar întîlnirea Italia-Argentina 5 ore și 50 min.

• La campionatele mondiale au fost prezenți 270 de ziaristi. Finalele au fost transmise de 11 societăți de televiziune.

Un arbitru... neoficial

Arbitrul brazilian de baschet Eugenio Manha are un papagal la care ține foarte mult. Atît de mult, încît nu se îndura să-l lase singur acasă cînd trebuia să conducă cîte un joc, ci îl lua cu el la fiecare meci, așezînd colivia la marginea terenului.

Că papagalul a învățat în scurtă vreme unele dintre cuvintele „tari” pe care și le adresau jucătorii în timpul meciului, aceasta

n-ar fi reprezentat chiar o catastrofă. Dacă își permiteau să vorbească așa oamenii, de ce n-ar fi făcut-o și papagalul?... Un fapt mai grav este însă acela că el a ajuns să imite atît de bine fluierul arbitrului, încît la partida de campionat dintre Virtus Rio de Janeiro și Botafogo Ceszo, a oprit pur și simplu o acțiune a jucătorilor de la Botafogo. Și, cum această echipă a pierdut meciul, a făcut... contestație.

Federația a decis rejucarea meciului și i-a pus în vedere lui Manha să renunțe fie la arbitraj fie la papagal. A fost... sacrificat papagalul.

„Descoperirea” revistei „Life”

Revista americană „Life” a descoperit, în sfîrșit, cheia succeselor obținute în cadrul recentului turneu întreprins în S.U.A. de recordmanul lumii la săritura în înălțime, sportivul sovietic Valeri Brumel. După cum afirmă cu toată seriozitatea redactorul sportiv al acestei reviste, Brumel nu își datorează victoriile calităților sale fizice și pregătirii deosebite ci... magiei. Este vorba, arată „Life”, de faptul că „înaintea începerii concursului Brumel strînge cu putere mîna adversarilor săi și prin aceasta obține asupra lor un knock-out psihologic!”

La numai două zile după apariția acestor „considerații” Brumel l-a învins din nou pe rivalul său John Thomas. De data aceasta cei doi săritori nu și-au putut strînge mîinile intrucît recordmanul lumii a concurat la New York, în timp ce Thomas a participat la un concurs desfășurat la... San Francisco.

Zi-i rapidist și pace!

„acum n-au început încă. Dar... discuțiile, da! Și iată-l pe acest înflăcărat suportor rapidist susținînd că echipa sa favorită este cea mai bună din... lume și că în orice caz „are în buzunar” pe Farul Constantin (fig. 1). Așa să fie oare? Se pare că nu, judecînd după chipul posomorît al suporterului (fig. 2). Dar iată că acum domină Rapidul. Tristețea a dispărut. În picioare, suportorul „Petrică-Rapid”, cum i se spune, își încurajează din toate puterile „băieții” (fig. 3). Și acum, sfaturi „tehnice”: „Înapoi, Greavu!” „Mai spre stînga, Balint!” „Sutează, Georgescu!” Ehei, dacă ar fi fost el antrenor... (fig. 4) Victorie! Suporterul este acum cel mai fericit om de pe pămînt (fig. 5).

Este greu de spus dacă această ultimă imagine o vom putea „prinde” și mine, după meciul cu Steaua, sau dacă va fi nevoie ca foto-reporterul nostru să facă una... nouă. Dar parcă și-ar pierde mult din farmecul lor meciurile de fotbal, dacă s-ar desfășura fără participarea activă și adesea pitorească a suporterilor, a adevăraților suporteri.

Foto: T. Roibu